Karola Czerny'ego

Studja

w wyborze i opracowaniu

HENRYKA GERMERA

Tom I.

Cz I. 50 małych etiud dla wyższego stopnia elementarnego.

Cz. II. 32 etiudy dla niższego stopnia średniego.

Tom II.

Cz. III. Szkoła biegłości dla stopnia średniego.

Cz. IV. Etiudy specjalne dla stopnia średniego.

a) Studja polirytmiezne.

b) Studja ornamentyki muzycznej.

Tom III.

Cz. V. Szkoła biegłości dla wyższego stopnia średniego.

Cz. VI. 36 Studjów oktawowych dla stopnia średniego i wyższego.

Tom IV.

Cz. VII. Szkoła legata i staccata dla dojrzewającego stopnia wyższego.

Cz. VIII. Sztuka wykończenia palcowego dla stopnia wyższego.

Kopenhaga i Lipsk

WILHELM HANSEN,

WYDAWNICTWO MUZYCZNE

Londyn Novello Ewer & Co., Nowy York, Edw. Schuberth & Co

Copyright 1888 by Edward Schuberth & Co.

Kristiania. Norsk Musik Forlag.

Copyright 1916 by H. W. Nicholl.

Wybór

Etiud Fortepianowych

KAROLA CZERNY'EGO

Dla studjów systematycznych uporządkowane, krytycznie pad względem przedstawienia tekstu, palcowania i znaków wykonawczych przejrzane tudzież zaopatrzone w słowo wstępne

HENRYKA GERMERA

Opracowanie jest własnością wydawcy dla wszystkich krajów.

Kopenhaga i Lipsk

WILHELM HANSEN,

WYDAWNICTWO MUZYCZNE.

Kristiania. Norsk Musik-Forlag
(Brodrene Hals-Warmuth-Wilhelm Hansen).

Alfred Lengnick & Co., Londyn.

Edw. Schuberth & Co. Nowy York.

Copyright 1888 by Edward Schuberth & Co.

KZ
8567

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
1789
6201 Ap

Treść.

Tom I.

Cz. I: **50 małych etiud dla wyższego stopnia elementarnego**
z dz. 261, 821, 599 i 139.

Cz. II: **32 etiudy dla niższego stopnia średniego**
z dz. 829, 849, 335 i 636.

Tom II.

Cz. III: **Szkoła biegłości dla stopnia średniego**
30 etiud z dz. 299 i 834.

Cz. IV: **Etiudy specjalne dla stopnia średniego**
a) Studja polirytmiczne z dz. 139, 834, 335 i 299,
b) Studja ornamentyki muzycznej z dz. 355 i 834.

Tom III.

Cz. V: **Szkoła biegłości dla wyższego stopnia średniego**
12 etiud z dz. 299 i 740.

Cz. VI: **36 Studjów oktawowych dla stopnia średniego i wyższego**
z dz. 821, 335, 740 i 834.

Tom IV.

Cz. VII: **Szkoła legato i staccato dla dojrzewającego stopnia wyższego**
20 etiud z dz. 335.

Cz. VIII: **Sztuka wykończenia palcowego dla stopnia wyższego**
19 etiud z dz. 740 i toccata (dz. 92).

Przedmowa.

Rozwój nowoczesny świetnej techniki pianistycznej, utrwalonej od czasów W. A. Mozarta w »Szkole wiedeńskiej«, ściśle związany jest z twórczością i działalnością Karola Czerny'ego. Urodzony w Wiedniu 21 Lutego 1791r. a zmarły tamże 15 lipca 1857r. rozwinął w tym okresie czasu nadzwyczajnie owocną działalność już to jako wirtuoz pianistyczny, już to jako nauczyciel i kompozytor. Syn i uczeń dzielnego pianisty i nauczyciela fortepianu Wenzla Czerny'ego (przez pewien czas korzystał również z wskazówek Ludwika Bethowena), poświęcił swój wcześnie dojrzały talent muzyczny na usługi nauczycielskiego fachu muzyczuego a przytem z tak niezaprzeczonym powodzeniem, że w krótkim czasie stał się najbardziej poszukiwanym pedagogiem gry fortepianowej w Wiedniu i do uczniów swoich zaliczał F. Liszta, S. Thalberga, T. Döhler'a i w, in. Obok działalności tej był bezustannie twórczy jako kompozytor (zwłaszcza dla swego instrumentu), — a liczba dzieł jego dosięga prawie tysiąca, jakkolwiek wśród dzieł tych jest wiele, będących jedynie wyrazem mody przemijającej dnia a stąd i przeszłych do zapomnienia, — tem niemniej w tworach jego pianistycznych o charakterze instrukcyjnym, — a zwłaszcza w jego etiudach, — tkwi wartość wysoka a trwała. Powstałe jako żywy wyraz praktyki pedagogicznej i wynikłe z naturalnych jej potrzeb, posiadają one wskutek tego znaczenie trwałe, które bynajmniej nie umniejszyło swej siły po dziś dzień mimo znacznego wzrostu teraźniejszych wymagań. Zasadą Czerny'ego, kierującą powstanie jego etiud było: Formy podstawowe techniki pianistycznej winny być w nich podane jako motywy dźwiękowo ujmujące przy nienazbyt skomplikawanym modulacyjnym sposobie zestawiania. W ten sposób rzetelną biegłość i pewność techniczną posiąść mogą zgoła nawet i mniej obdarzeni uczniowie. Zasada ta okazała się w praktyce pedagogicznej do tego stopnia nadzwyczajnie cenną, że etiudy jego cieszą się stałem zastosowaniem ich w nauce gry fortepianowej. Odnosi się to szczególnie do etiud w dziele 299 »szkoła biegłości«, dz. 355 »szkoła legata i staccata«, dz. 355 »Szkoła zdobnictwa muzycznego« i dz. 740 »Sztuka wykończenia palcowego«. Atoli nie wszystkie numery dzieł tych posiadaję równą wartość. Niektóre zawierają rzeczy przestarzałe, inne rzeczy zbyteczne lub też jednoforemnie wciąż powtarzające się, jeszcze inne dają w szerokiej formie motywy, których można byłoby się nauczyć lepiej i prędzej na technicznych ćwiczeniach prostych. Wszystkie te więc etiudy straciły swą wartość dla dzisiejszej bardziej postępowej pedagogiki muzycznej, tembardziej, że ta stawia sobie dziś i inne jeszcze zadania ponad te, które znane były Czerny'emu.

Stąd więc zgodne z duchem czasu nowe wydanie etiud Czerny'ego nie może się stać, kierując się fałszywie zrozumianym pietyzmem, przedrukiem li tylko starego wydania oryginalnego. Oznaczałoby to zbogacanie jedynie makulatury. Należało raczej dokonać wyboru wśród obfitości materjału w celu spożytkowania jedynie rzeczy istotnie instrukcyjnych i zarazem muzycznie wartościowych. Wybrany ten materjał do nauki należało uporządkować według posuwającego się stopniowo opanowania przedmiotu tudzież zgodnie z nowymi wymogami pedagogiki.

Tymi właśnie zasadami w stosunku do wyboru, uporządkowania i kształtowania materjału kierował się wydawca niniejszego nowego wydania.

Czerny'ego najbardziej uznane i rozpowszechnione dzieło: »Szkoła biegłości« znalazła się tutaj w pośrodku całości i należne mu miejsce na stopniu średnim wskazane.

Zadanie zdobycia dla dzieła tego systematycznego przygotowania było dotychczas utrudnione wskutek tego, że odnośne materjały rozrzucone były wśród najrozliczniejszych zbiorów — Studjów, — co niestety często miało w skutku, że dzieło 299 zbyt wcześnie poczynane było przez uczniów.

Tutaj materjały te obecnie w zależność stopniową zostały ujęte jako część I (z dzieła 261, 821, 599 i 139):

50 małych etiud dla wyższego stopnia elementarnego i jako część II (z dzieła 829, 849, 353, 635)

32 etiudy dla niższego stopnia średniego. Studjum ich uzdolni uczniów do zupełnie pożytecznej a wolnej ad szczególnych trudności pracy nad dziełem 299.

Na jedno godzi się tutaj zwrócić uwagę: jeżeli etiudy przy poświęceniu im umiarkowanej pracy i czasu mają się udać, winno je poprzedzać jako przygotowanie studjum ćwiczeń technicznych, które poufnie obznajmią ucznia z materjałem motywowym etiud. Jako wdrożenie systematyczne w tym kierunku polecamy wydawcy niniejszego dzieło 28 »Technik des Klavierspiels« (»Technika gry fortepianowej« C. F. Leede, Leipzig).

»Szkoła biegłości«, z której 40-tu etiud jedynie 28 można było ze względu na ich trudności włączyć do właściwego stopnia średniego, została tutaj w nowym porządku progresywnym numerów ujęta jako część III, z 30-tu etiud złożona (2 z dzieła 834). *) Pierwotne uporządkowanie numerów okazało się dla nauki mało praktycznem.

Do stopnia średniego należy również część IV ze swemi studjami specjalnemi, wybranemi a) jako studya rytmiczne (z dz. 139, 834, 355 i 299), b) jako studya ornamentyki muzycznej (z dz. 355 i 834). Niektóre numery z dz. 355 podane zostały w formie skróconej. Albowiem cechę charakterystyczną pojedyńczych ornamentacji muzycznych można technicznie sobie przywłaszczyć i pojąć również ze zdań krótszych; niepotrzebne są po temu powtarzania bez końca, tembardziej gdy ich treść muzyczna nie stoi w żadnym stosunku do rozległej formy.

Jako część V połączone zostały trudniejsze etiudy z dz. 299 (z których 2 tylko zostały odrzucone) z trzema dopełniającemi z dz. 740 tworząc

12 Etiud dla wyższego stopnia średniego.

Część VI ze swemi 36 ma studjami oktawowemi przedstawia ważną specjalność nowoczesnej techniki dla stopnia średniego i wyższego. Materjał wybrany został z dz. 821, 335, 740 i 834. Stopniom tym Czerny sam, — co wydać się musi dziwnem, — specjalnego dzieła nie poświęcił. W celu możliwie wszechstronnego ich ukształtowania otrzymały liczne numery z dz. 821 zdwukrotnienie głosów, dzięki czemu łatwo było przywrócić brakujące jeszcze sposoby gry oktawowej, nie naruszajac przytem muzyki Czerny'ego.

Część VII tworzy.

20 Etiud dla dojrzewającego stopnia wyższego, pochodzących z dz. 335 »Szkoły legato i Staccato«**) a które tworzą doskonałe dopełnienie do etiud J. B. Cramera, stanowiących przeważający materjał naukowy dla tego stopnia, i jako takie szczególnie używane.

Na Część VIII składa się

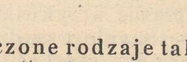
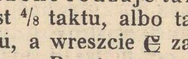
20 Etiud dla stopnia wyższego, z których 19 pochodzi ze »Sztuki wykończenia palcowego« a wraz ze słynną toccatą (op. 92) jako zakończeniem dostojnem ułożone zostały. Że studja te uznawane są za doskonałe pendant do M. Clementi'ego »Gradus ad Parnassum« i jako takie addawna w nauce znalazły zastosowanie, — to fakt powszechnie znany.

Tyle w sprawie wyboru i dyspozycji materjału niniejszego wydania. Pragnęlibyśmy dalej podzielić się tutaj z wynikami rewizji tekstu i uwarunkowanego przez nią kształtowania samego palcowania tudzież artykulacji tekstu i jego dynamiki.

Przy rewizji tekstu posługiwaliśmy się wprawdzie wydaniami nowemi dla celów porównawczych; atoli dla stwierdzenia autentycznego i wolnego ad zarzutu sposobu czytania mogły tylko wydania oryginalne okazać się miarodajnemi. Niezależnie, oczywiście, od mnóstwa niewątpliwych błędów, które sprostowane zostały w nowszych wydaniach. Miejsca, będące wynikiem oczywistej pobieżności autora, a które łatwo sprostowane zostały bądź z wypadków analogicznych, bądź to podług reguł czystego zdania muzycznego, stale podane są u dołu stronicy w pierwotnej postaci czytania.

Wiązania w piśmie nutowym Czerny'ego, często występujące sumarycznie a które utrudniają podział, przedstawione zostały wszędzie za pamocą wiązań przerywanych jako trójki podwójne lub potrójne, czyli $2 \times {}^{4}/_{32}$ itp., — przez co zyskują na przejrzystości.

Często też miejsca staccato, w których Czerny nuty pojedyńcze opuszczał, wskutek czego znów przejrzystość utrudniał, połączone zostały zamiast tego za pomocą »wiązań«. (Balken«).

Zastosowane prawdopodobnie jedynie dla wygody nieprawidłowe przedstawienie rozlicznie wartościowych głosów, przyczem pisze często nprz. zamiast zostało ukształtowane wszędzie poprawnie.

Nieściśle oznaczone rodzaje taktów, nprz takt $^{2}/_{4}$ zamiast $^{4}/_{8}$ taktu, albo takt $^{12}/_{8}$ zamiast $2 \times {}^{6}/_{8}$ taktu, a wreszcie $\mathfrak{C}$ zamiast $\mathfrak{C}$ zostały poprawione. Przytem zaszedł w No. 6 części V. ej interesujący wypadek, że po dokonanej przemianie $^{12}/_{8}$ taktu w takt $^{6}/_{8}$ tuż przed zakończeniem ujawnił się ze względu na ideę muzyczną zupełnie zbyteczny takt, który prawdopodobnie dostał się tam wskutek tego, że Czerny chciał zamknąć passaż w pierwszym okresie taktu.

Dodane przez autora do napisów tempa określenia metronomiczne zostały zachowane. Nie należy stąd wnioskować, że wydawca uważa je za miarodajne dla studjum. Przeciwnie! Według opinji najkompetentniejszych pedagogów muzycznych są one do tego stopnia obliczone szybko, że nawet »dobry uczeń« spóźni się o jakie 20—25 % w stosunku do nieugiętych obliczeń metronoma, i nie da się zaprzeczyć, że stanie się to w wielu wypadkach z pożytkiem dla muzyki, pulsującej w tych etiudach.

*) Określone przez autora jako »Nowa szkoła biegłości«.
**) Nazwanych przez autora »Pierwszą kontynuacją szkoły biegłości«.

Atoli napisy dodane etiudom w dz. 335, 740 i 834 zostały usunięte wskutek tego, że w mało ścisłej postaci rzadko określają właściwe zadanie, które ma przed sobą uczeń. Sprawa to zresztą wskazówek ustnych.

To samo dotyczy również napisów ornamentacyjnych w dz. 355. Tutaj narzucała się konieczność fałszywe termini technici Czerny'ego, które bezwarunkowo przyczyniły się do powstania w głowach wielu zupełnej niejasności w sprawach ornamentyki muzycznej, — zastąpić prawdziwemi.

Rządowi palcowemu poświęcono przy rewizji szczególną uwagę. Pierwotny posiadał liczne braki:

a) naprzykrzał się często oku rzeczami zbytecznemi lub zrozumiałemi same przez się i stąd utrudniał czytanie,

b) rzadziej dawał zbyt mało, jak nprz. w miejscach powtórzonych i dla lewej ręki,

c) był niepraktycznym dla chromatyki, łamanych chodów tercjowych kwart — i oktawowych i dla wielu innych rzeczy, a wreszcie

d) niekonsekwentny dla biegników przestawianych i form arpeggiowych przy ruchach ręki nad mieszanymi górnymi klawiszami.

Ponieważ zasady, podług których Czerny postępuje w takich wypadkach a które w swojej »Schule, Opus 500« bliżej stara się uzasadnić i tłomaczyć, dla dzisiejszej bardziej posuniętej techniki pianistycznej nie są już miarodajne i ustąpiły miejsca bardziej racjonalnym, — przeto było rzeczą konieczną we wszystkich takich wypadkach brać te ostatnie w rachubę.

W sprawie artykulacji muzycznego zdania, słusznie przez dzisiejszą pedagogikę muzyczną poczytywanej za punkt ciężkości wydawnictw instrukcyjnych, o ile pedagogika usiłuje oddać we władzę ucznia nietylko samo kształtowanie formalne muzyki, lecz i szczegóły jej traktowania, — zauważmy co następuje:

a) Litery wielkie oznaczają we wszystkich większych etiudach początek zdań muzycznych, ewentualnie okresów lub części. Ponieważ w tych to punktach najczęściej następuje zmiana lub przeinaczenie motywu, są one więc wskazówką, w jakim związku przy studjum analitycznem należy się ćwiczyć.

b) W obrębie pojedyńczych zdań muzycznych, okresów lub części została treść rozczłonkowana (frazowana) na motywy lub rozdziały, ujęte, — o ile wszystko ma być grane legato, — za pomocą »łuków legatowych«. Łuki te w punktach końcowych łączą się z sobą o ile żadne pomiędzy nimi nie następuje odcinkowanie. Gdy atoli zmieniają się wśród nich legato i staccato, tedy granice ich zostają oznaczone za pomoca interpunkcji (kommaty) równie jak i przy zasadniczem staccato, w figurach staccatowanych 8-ki lub 16-ki, niekiedy też przez oddzielenie nut graniczących od wiązania.

Wynikiem słusznego członkowania części jest ich dynamika. Bowiem wskutek tego, że cechą charakterystyczną tych muzycznych form elementarnych jest to, że każda posiada jeden tylko dynamiczny punkt ciężkości czyli wyżyny, ku któremu wznosi się, od którego opada siła tonu, tem samem więc wypowiada się i dyrektywa w stosunku do akcentuacji tudzież crescenda i diminuenda w obrębie tejże. W ten sposób okazała się możliwą bardziej szczegółowa dynamika, niż ta, którą przepisuje Czerny, żądający niekiedy dla całych części i etiud sumarycznego tylko *f* lub *ff*. Że to zresztą w zupełności odpowiadało zamiarowi autora i przezeń w ten lub podobny sposób poczytywane było za warunek dobrego wykonania, wynika z przedmowy do dzieła 299, gdzie żąda »zachowania wszystkich pozostałych reguł pięknego i prawidłowego wykonania«.

Zastosowania pedału tłumikowego dla najrozliczniejszych efektów Czerny albo nie znał wcale, albo też, podobnie jak współczesny mu N. Hummel, nie umiał należycie ocenić. Rzadko bowiem daje przepisy w tym względzie, a i te, które daje, są bardzo jednostronne. Ponieważ atoli efektowne posługiwanie się pedałem stanowi istotny czynnik dzisiejszej gry fortepianowej (winno więc być przedmiotem studjów ucznia), wydawca poświęcil przeto wielką uwagę przepisom pedałowym.

W konkluzji wydawca wyraża nadzieję, że nowe to wydanie etiud K. Czerny'ego w swej odmłodzonej postaci do dawnych swych przyjaciół wśród pianistycznego świata zdobędzie jeszcze przyjaciół nowych, a wyniki pomyślne nie długo każą na siebie czekać!

Drezno, Nowy Rok 1888.

Henryk Germer.

III. THEIL.

30 Etüden,

ausgewählt aus Opus 299 und 834.

PART III.

30 Studies,

selected from Opus 299 and 834.

C. Czerny.

Wilhelm Hansen, Musik-Verlag, Leipzig und Kopenhagen.
W. H. 9918

Edited by H.W. Nicholl.
Copyright 1888 by Edw. Schuberth & Co
Copyright 1916 by H. W. Nicholl.

p

cresc.

C

f *dimin.*

p

cresc.

cresc.

D

f

Ped. Ped.

più f

Ped. Ped.

ff

Ped. Ped. Ped.

Ped. Ped.

*) Frühere Lesart
Former reading

Molto allegro. (𝅗𝅥 = 108.)

2.

A

p

sempre cresc.

f

Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. *

sf *sf*

ff

Ped. *

B

fp

cresc.

f

C

mf

Ped. ✻

p *cresc.*

Ped. ✻

D

dimin. *p* *cresc.*

sf

*) 21

ff

*) Frühere Lesart
Former reading

f *sf*

sf

ff

Ped.

E

sf *p* *cresc.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

sempre *f* *cresc.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

ff *sf*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

Presto. (𝅗𝅥 = 108.)

3.

A

p *cresc.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

B

p *cresc.*

Ped. ✻ Ped. ✻

C

Ped. ✻

Ped. ✻

f

Ped. ✻

1

D

cresc.

ff

Ped. ✻

Presto. (𝅗𝅥. = 80.)

4.

A

p

cresc.

B

f

dimin.

C

p

cresc.

f

cresc.

ff

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

5.

Molto allegro. (♩ = 104.)

A

non legato

p

leggiermente

cresc.

f

sf

sf

p

sf

B

p

pp *dolce*

*) Frühere Lesart
Former reading

Molto allegro. (♩ = 104.)

6.

A

p *cresc.*

sf *p* *cresc.*

B

mf *cresc.*

cresc. *dim.* *p*

cresc.

C

f *cresc.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

D

ff *cresc.* *fp*

Ped. ✻ Ped. ✻

cresc.

f *ff*

Ped.

E

p

cresc.

8

f

ff

dimin.

F

p

cresc.

mf

Ped.

f

mf

dimin.

p

pp

Presto. (𝅗𝅥=108.)

7.

f

cresc.

fz

Ped.

8

dimin.

mf

cresc.

f

cresc.

Ped.

Ped.

ff

Ped.

Ped.

Ped.

8.

Molto allegro. (𝅗𝅥 = 104.)

f

legato

cresc.

sf

*) 8

ff

sf *sf*

Ped. Ped. Ped.

*) Frühere Lesart
Former reading

9.

Molto allegro. (♩=108.)

A

p sempre leggiermente

cresc.

mf

cresc.

B

f

cresc.

dimin.

p

cresc.

mf

*)

cresc.

C

f

p

f

p

f

p

cresc.

*) Frühere Lesart / *Former reading*

D

sf

f

sf

Ped.

p

cresc.

pp

Ped.

cresc.

sf

f

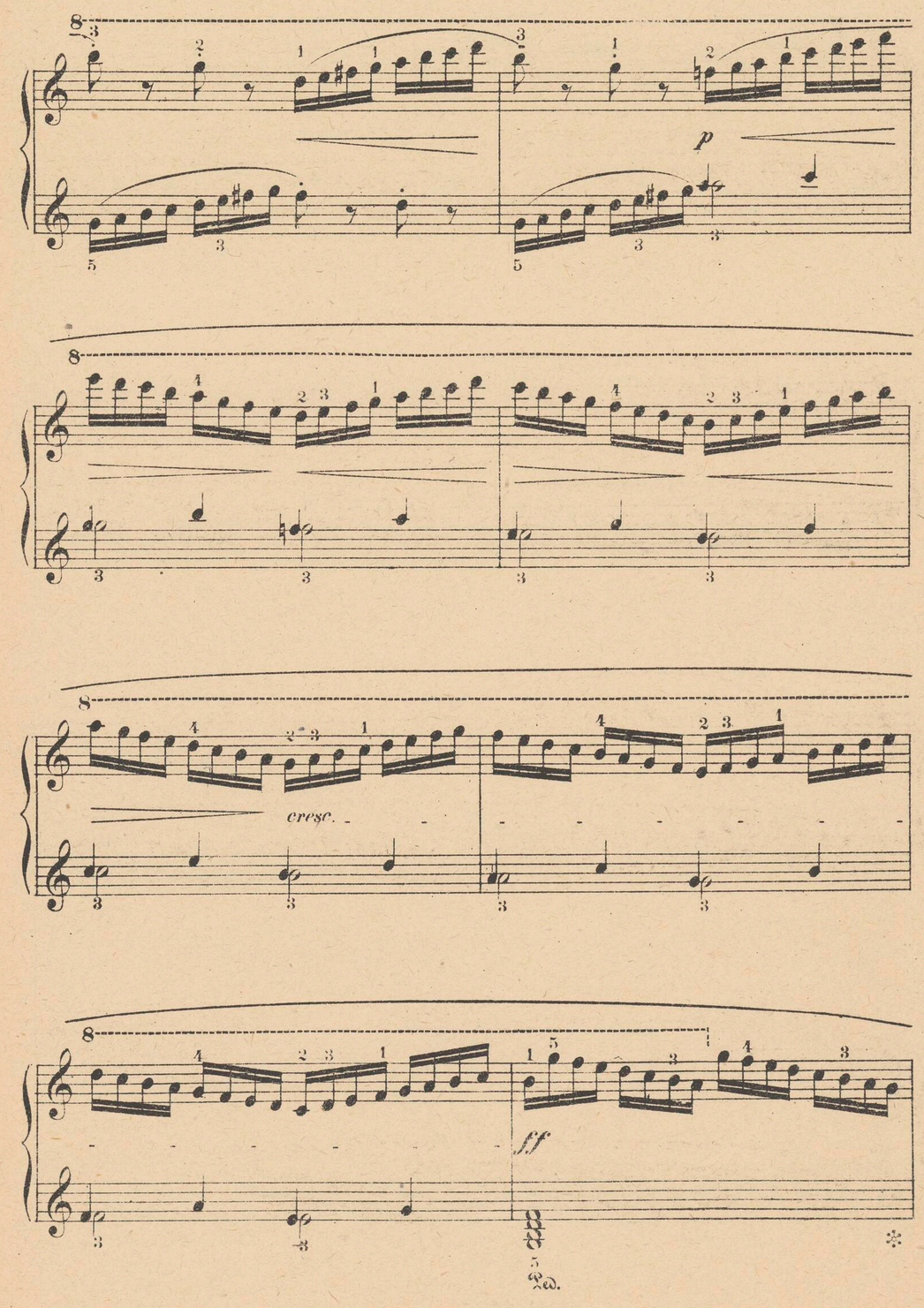
cresc.

ff

fp

Ped.

E
dolce
cresc.
F
f

p
cresc.
ff
Ped.

G

dimin.

p

cresc.

H

f

dimin.

p

ff

10.

Molto allegro. (♩ = 96.)

mf brillante

cresc.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

f

fp *cresc.*

Ped. *

fp *cresc.*

Ped. *

f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped.

Presto. (♩. = 132)

A

11.

pp

cresc.

B

f

sf

Ped. * Ped. * Ped. *

p

cresc.

C

sf

ff

dim.

p

D

mf

p

cresc.

dim.

pp

cresc.

E

dim.

cresc.

f

cresc.

ff

12.

Molto allegro. (♩ = 96.)

A

simile

p

cresc.

f

dimin.

B

p

simile

*) Frühere Lesart
Former reading

cresc.

Ped. ✻

un poco rall.

C

a tempo

p

Ped. ✻

D

simile

cresc.

f

sf

Ped. ✻

13.

Molto allegro. (𝅗𝅥 = 88.)

A

p *cresc.*

cresc.

mf *cresc.*

f

Ped. * Ped. * Ped. *

B

p *cresc.*

cresc.

C

f

Ped. * Ped. * Ped. *

mf *cresc.*

f *dim.*

più f

Ped. * Ped. *

ff

Ped. * Ped. * Ped. *

14.

Molto vivo e velocissimo. (♩ = 116.)

A

p *cresc.*

cresc.

f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

B2

p

*) C

p *cresc.*

f *dim.*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

D

mf *dim.*

p *cresc.*

ff

Ped. * Ped. * Ped. *

Frühere Lesart
Former reading

*) **)

15.

Presto. (♩=92.)

A *cantando* *pp*

B

*) Frühere Lesart / *Former reading*

dim.

C *pp*

calando

16.

Molto allegro. (♩ = 92)

A

f

sf

sf

B

Ped. * Ped. *

cresc.

ff

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. *

dim.

cresc.

ff

Ped.

mf

cresc.

ff

sf

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

17.

Molto allegro. (♩.= 66.)

A

p

cresc.

sf

p

cresc.

f

dimin.

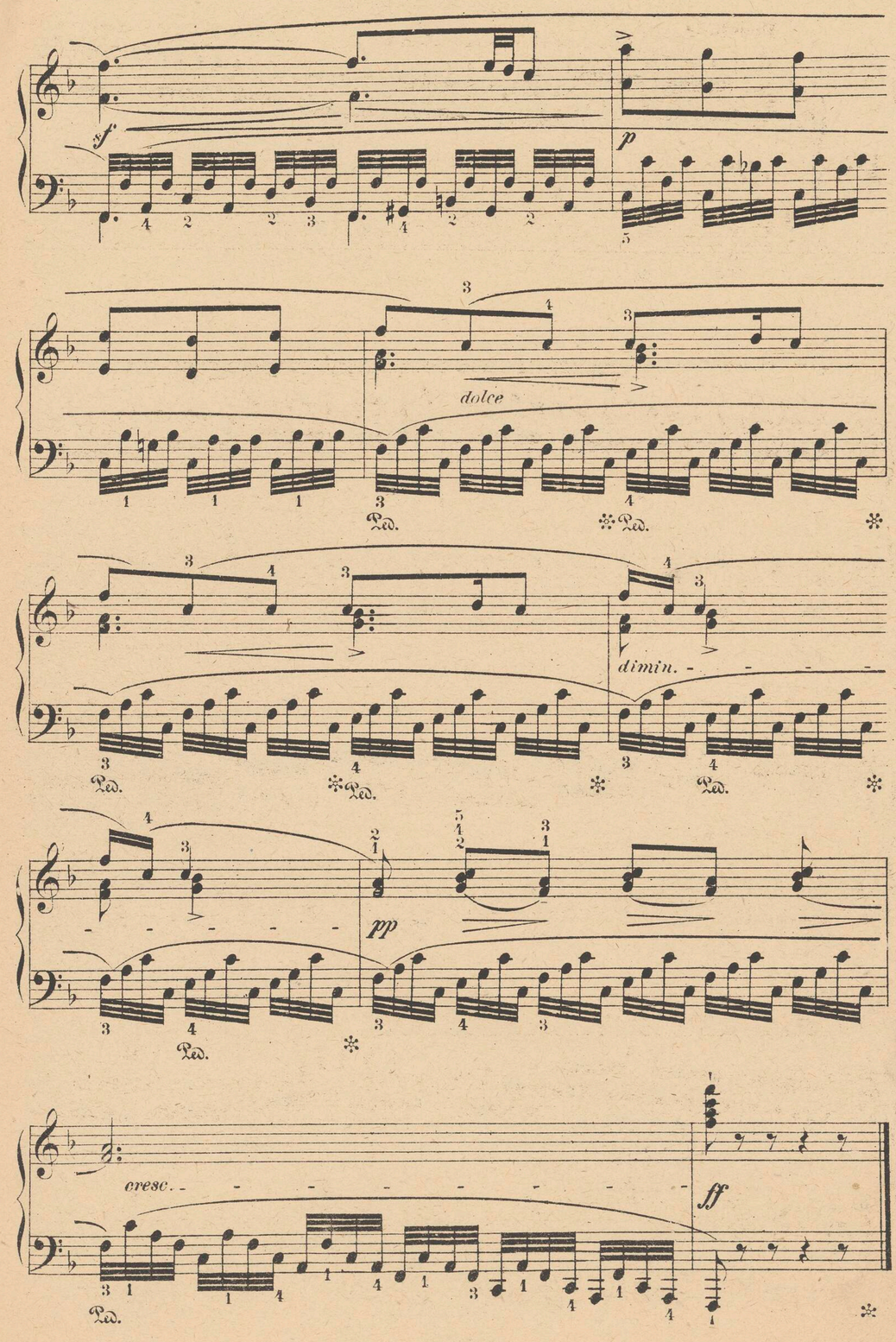
B

p

cresc.

*) Frühere Lesart
Former reading

sf
cresc.
f
cresc.
Ped.
ff
dimin.
C
sf
p

sf
p
dolce
Ped.
dimin.
pp
cresc.
ff

18.

Presto. (♩ = 112.)

A

p *cresc.*

Ped. * Ped. *

8

Ped. * Ped. *

Ped. *

dim.

B

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. *

nf *cresc.*

Ped. *

8

f

Ped. * Ped. * Ped. *

C

fp *cresc.*

p *cresc.*

f *dim.*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

D

f *dimin.*

Ped. * 5 Ped.

p

Ped. *

f *dimin.*

Ped. * 5 Ped. *

p

Ped. *

E

cresc.

Ped. *

sf *cresc.*

Ped. *

f *sempre cresc.*

Ped. * Ped. *

ff

Ped. * Ped. * Ped. * 5 *

Molto allegro. (♩ = 120.)

19.

A*)

*) Frühere Lesart
Former reading

**)

C

D

20.

Molto allegro. (♩ = 152.)

A

f

Ped.

cresc.

dimin.

B

p

C

p

f

cresc.

sf

ff

D

sf

ff

Presto. (♩ = 100.)

21.

A

f brillante

cresc.

B

p

cresc.

più f

*) Frühere Lesart
Former reading

ff

C

p

cresc.

f

cresc.

p

cresc.

D

f

dim.

p

cresc.

ff

sf

Presto volante. (♩.= 69.)

22.

A

f

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. *

B

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. *

C

f

D

ff

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. *

fz *fz* *fz*

*) Frühere Lesart
Former reading

Molto vivace. (𝅗𝅥. = 63.)

23.

A

mf *cresc. sempre*

f

B

mf

f

*) 5

C

mf *ff*

sf

D

sf *dimin.* *p*

cresc.

*) Frühere Lesart
Former reading

8

f *sf* *sf*

dimin.

E

cresc.

f

8

8

ff *dimin.*

F

p

dimin.

dim. *mf* *crèsc.*

8

ff

Ped. Ped. Ped.

Molto allegro. (♩ = 108.)

24.

A

B

C

cresc.

D

f

Ped. ✻Ped. ✻Ped. Ped. ✻

ff

Ped. Ped. ✻

dimin.

Ped. ✻

p *cresc.*

f

E

p *sf* Ped. ✻ *sf* ✻Ped.

sf Ped. ✻Ped. *sf* ✻

cresc.

Ped. ✻Ped.

✻Ped.

F

fp dolce

cresc.

f *ff*

Ped. ✻Ped. ✻

25.

Molto allegro. (𝅗𝅥. = 63.)

A

p

B

legg.

p

p

p *cresc.*

f

C

dimin.

fp

cresc.

fp

D

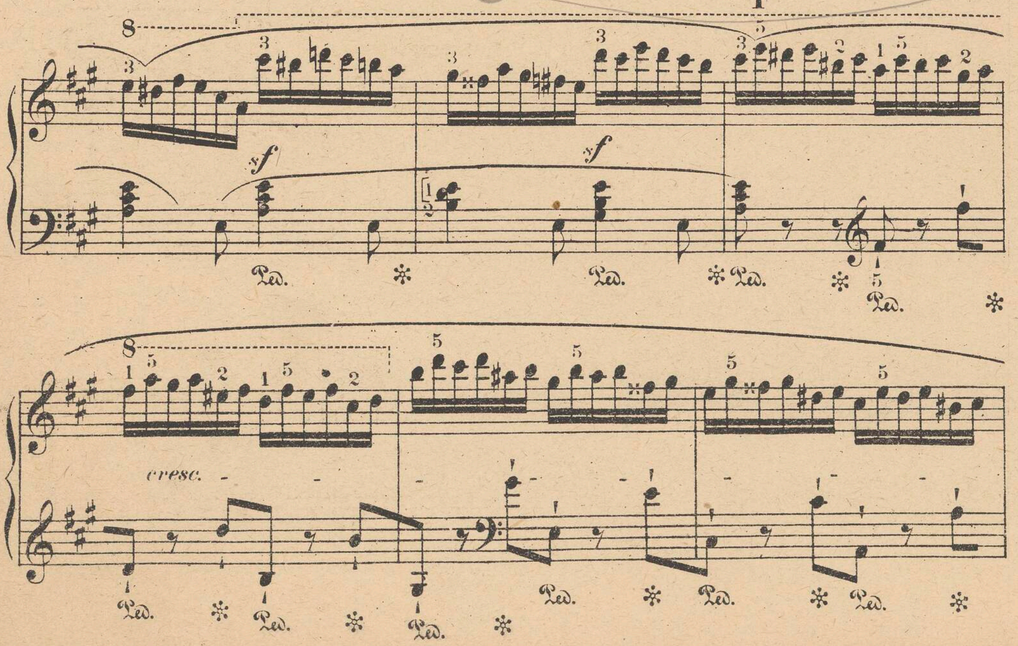
cresc.

mf

Più

Presto. (♩= 76.)

26.

A

cresc.

dim.

B

cresc.

f

*) Frühere Lesart
Former reading

C

cresc. poco a poco

f

D

ff

27.

Molto allegro. (♩ = 104.)

A

f *sempre cresc.*

ff

dim.

f *sempre cresc.*

ff

Ped. * Ped. *

8

B

p

Ped. * Ped. * Ped. *

cresc.

C

ff

*) Frühere Lesart
Former reading

Ped.

28.

Molto allegro. (♩ = 96.)

A

p

cresc.

8

ff

B

dimin.

p

cresc.

8

f

C

cresc.

ff

8

8

8

dimin.

D

cresc. molto

ff

8

8

29.

Molto allegro. (♩ = 100.)

A

pleggiero

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

B

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. *

cresc.

Ped. *

f

C

dim.

D

p

8

f *dim.*

perese.

f *ff* *f*

Presto. (♩.= 72.)

A

30.

fp legg.

marcato

cresc.

f *dim.*

B

p

pp

cresc.

rall.

a tempo

C

f

Ped.

più f.

cresc.

ff

marcato

D

E

*) Frühere Lesart
Former reading

IV. THEIL.

A. Polyrhythmische Studien,*)

ausgewählt aus Opus 139, 834, 335 und 299.

2 und 4 gegen 3 Noten.

PART. IV.

A. Polyrhythmical Studies,*)

selected from Opus 139, 834, 335 and 299.

2 and 4 against 3 notes.

C. Czerny.

Allegro moderato. (♩ = 112.)

1.

legato

*) Zur systematischen Vorbereitung und gründlichen Aneignung dieser Materie benutze man: H. Germer, Op. 29, Rhythmische Probleme (Leipzig, C. F. Leede, Pr. 2 M).

*) *For the systematical preparation and thorough acquisition of this matter use: H. Germer, Op. 29, Rhythmical Problems (Leipzig, C. F. Leede, Pr. 2 M).*

W. H. 9918

Edited by H. W. Nicholl.

Copyright 1888 by Edw. Schuberth & Co

Copyright 1916 by H. W. Nicholl.

3 gegen 2 Noten. *3 against 2 notes.*

Allegro vivace. (♩ = 92.)

2.

A

p legato

cresc.

f

Ped. ✻ Ped. ✻

B

dim.

pcresc.

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

dim.

Ped.

cresc.

sf *dim*

Ped. Ped. ✻

p *f* *sf*

Ped. ✻

C

sf

Ped. ✻

sf *ff*

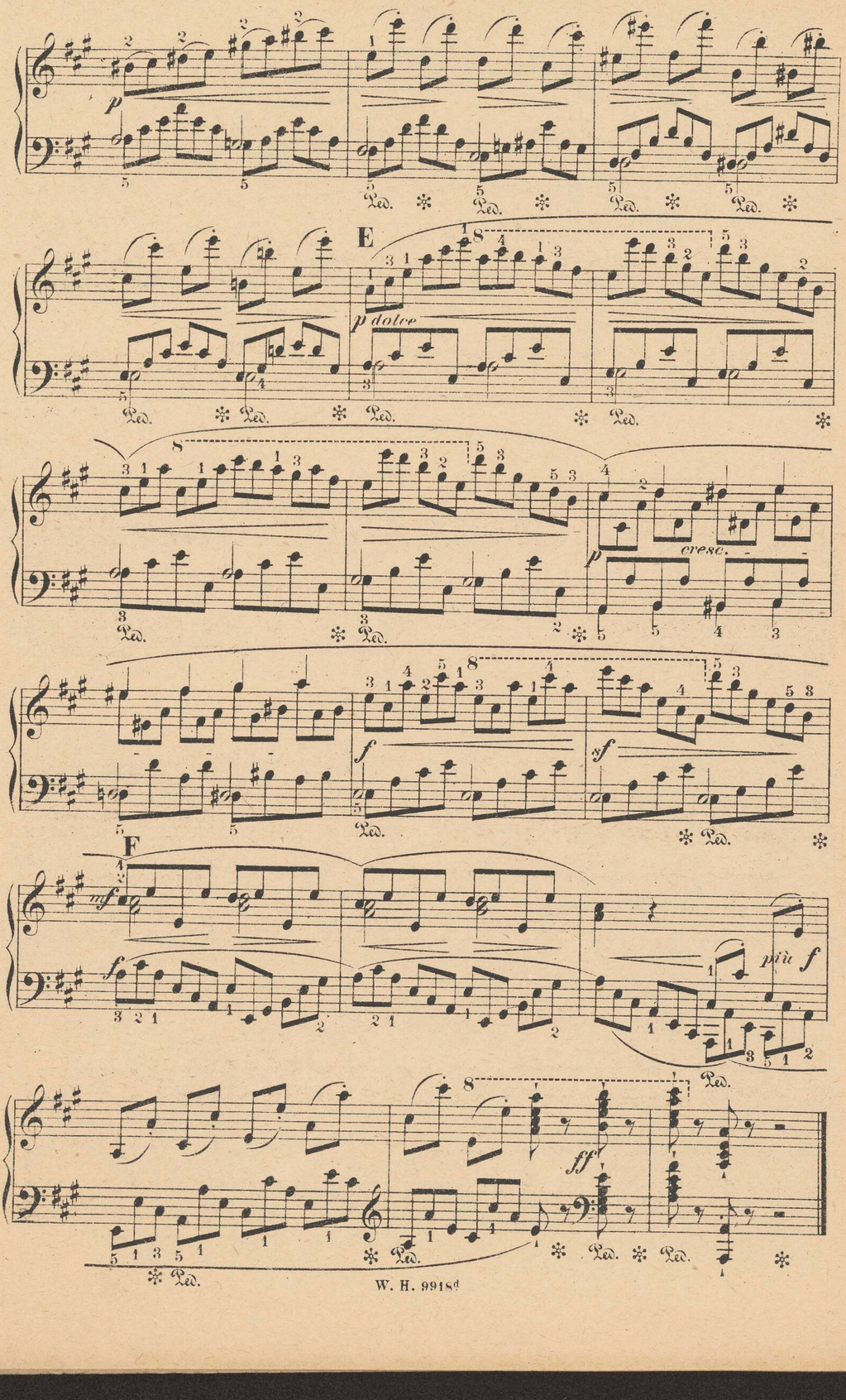
Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

fp *cresc.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

D

f

5 gegen 2 Noten. | *5 against 2 notes.*

Molto vivace. (♩ = 80.)

3.

B

f

sf

dimin.

p

C

cresc. *f*

più f

sf

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

ff

Ped. ✻ Ped. ✻

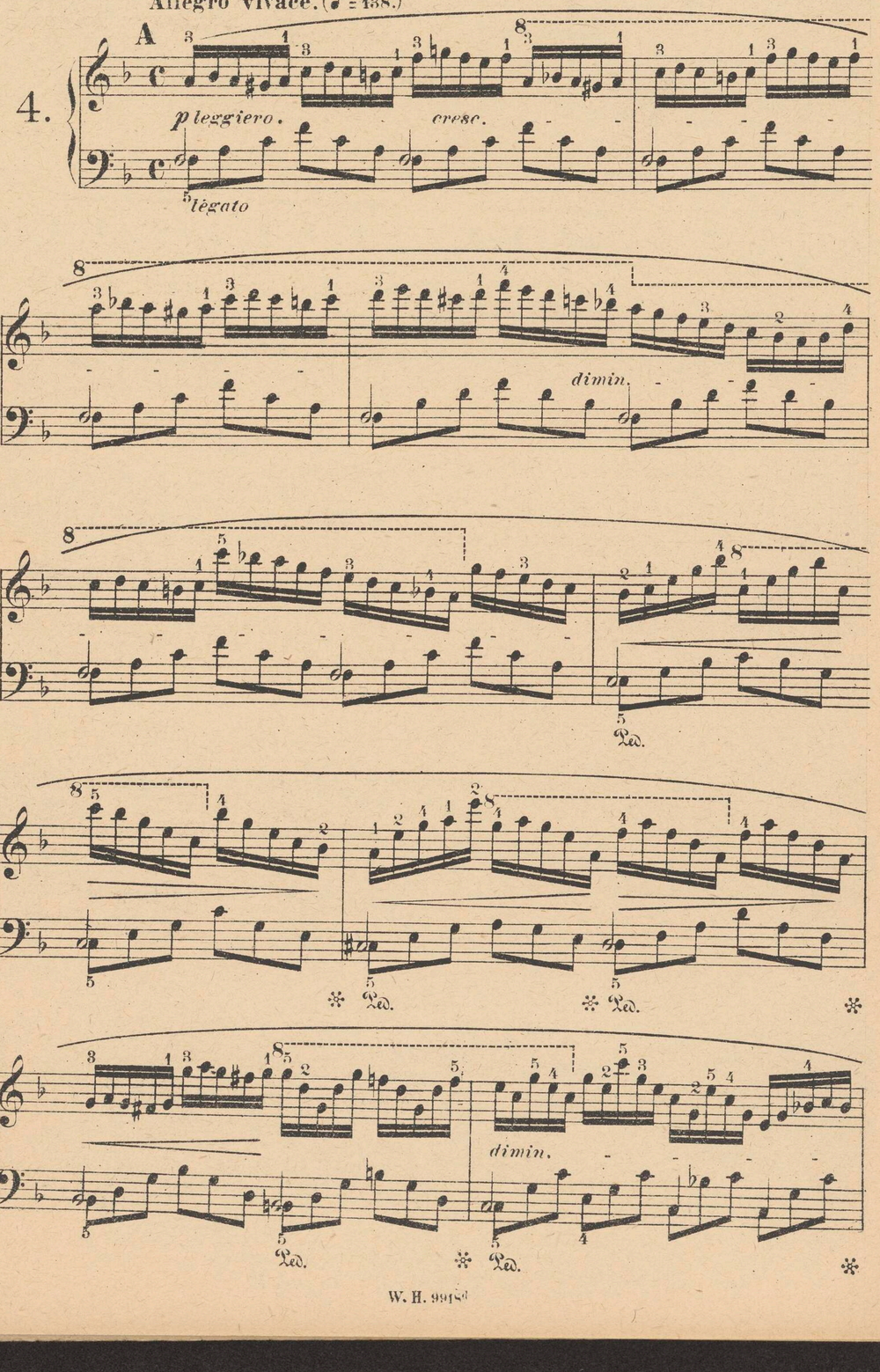
fz

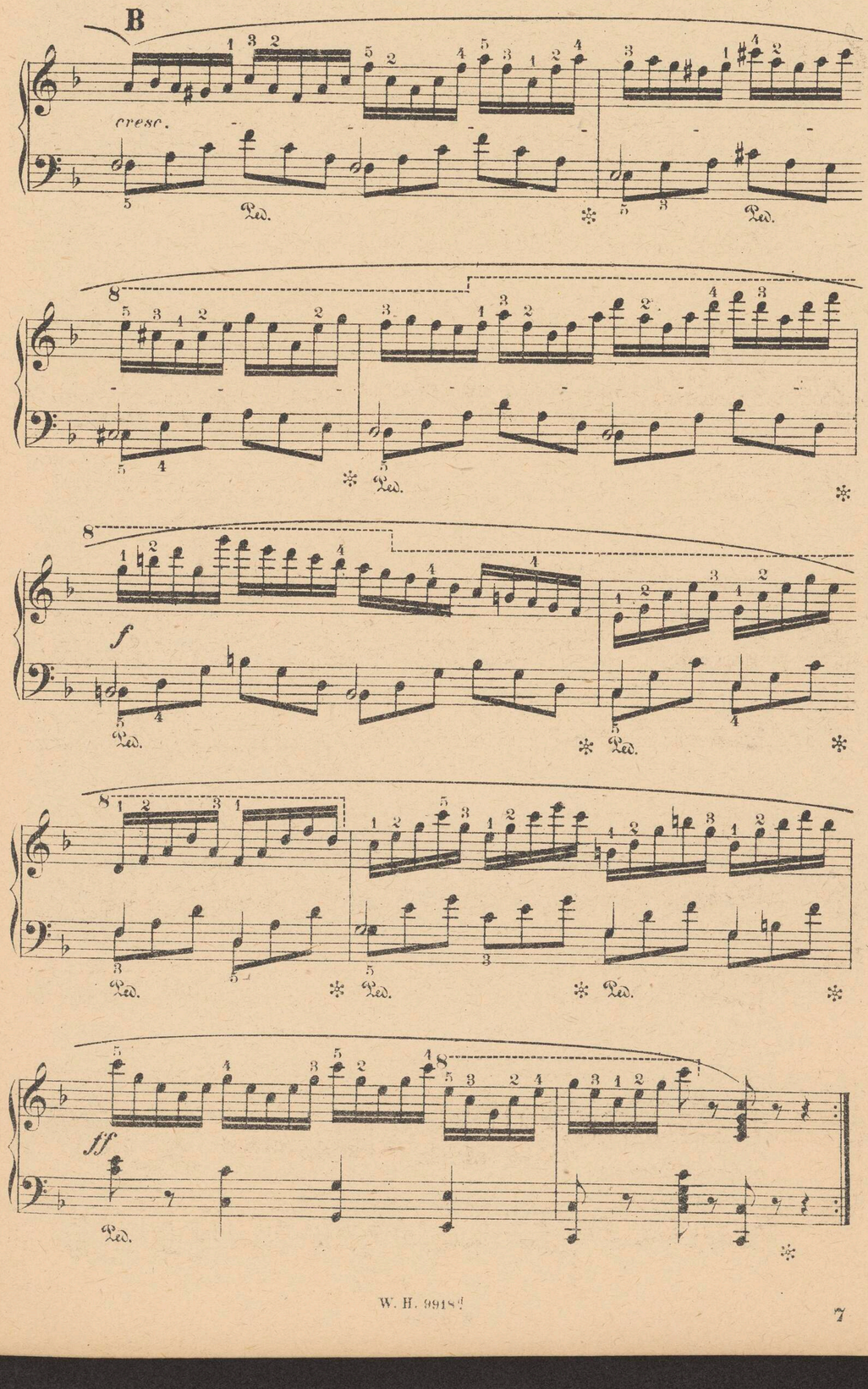
Ped. ✻

5 gegen 3 Noten. | *5 against 3 notes.*

Allegro vivace. (♩ = 138.)

4.

C

p

Ped. ✻ Ped.

✻ Ped. ✻ Ped. ✻

8

cresc.

Ped. ✻ Ped.

8

✻ Ped. ✻

8

f *dimin.*

Ped. ✻ Ped. ✻

D

8

cresc.

8

sf

Ped. ✻

8

Ped. ✻ Ped. ✻

f

Ped. ✻ Ped. ✻

sf

Ped. ✻ Ped. ✻

8

ff

Ped. ✻ Ped. ✻

5 gegen 3 Noten. | *5 against 3 notes.*

Molto allegro. (♩ = 132.)

5.

A

f legato

cresc.

fz *dim.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

B

f

sf

cresc.

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

sf *sf*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

C

pp dol. leggiero

pp

cresc.

f

dimin.

D

f

cresc.

sf

più f

ff con fuoco

7 gegen 2, 3 und 4 Noten.

7 against 2, 3 and 4 notes.

Molto vivace (♩=108.)

6.

A

p dolce

cresc.

f

B

dim.

8
p
Ped.
Ped.
Ped.

8
cresc.
f
Ped.
Ped.
Ped.

C

8
p
Ped.
Ped.
Ped.

8

cresc.

D

f
ff
Ped.
Ped.
Ped.

Ped.
Ped.
Ped.

sf
Ped.
Ped.
Ped.

8
ff
Ped.
Ped.
Ped.

8
Ped.
Ped.
8

Vivace. (♩ = 126.)

7.

p leggiero

cresc. sempre

Ped.

*) Frühere Lesart
Former reading

Allegro. (♩.= 88.)

A

8.

p

cresc.

f

*) Frühere Lesart
Former reading

dimin.

B

p

cresc.

f

dimin.

C

*) Frühere Lesart
Former reading

IV. THEIL.

B. Studien

in der Musikalischen Ornamentik,*)

ausgewählt aus Opus 355 und 834.

KURZE VORSCHLÄGE.

PART IV.

B. Studies

for Musical Ornamentation,*)

selected from Opus 355 and 834.

SHORT APPOGGIATURAS.

C. Czerny.

*) Gründliche theoretische Erklärung findet diese Materie in: H. Germer, Die musikalische Ornamentik (C. F. Leede in Leipzig, Pr. 1 M.)

*) *Thorough theoretical explanation of this matter see: H. Germer, Musical Ornamentation (C. F. Leede, Leipzig, Pr. 1 M.).*

8

p

8

cresc. *mf*

8

8

cresc. *p*

8

dim.

C

p

8

cresc. *p*

*) Frühere Lesart
Former reading

D

cresc.

8

f *ff* *dim.*

8

E

p scherzando

8

cresc. *ff*

2.

Molto allegro. (♩=132.)

A

f *p*

Ped. *

f *p*

Ped. *

B

p

leggiero

p

C

cresc.

f *sf*

sf

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

cresc.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

dim.

D

f

Ped. * Ped. * Ped.

p

f *sf* *sf* *sf*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

ff *f*

ff

Ped. * Ped. *

NACHSCHLÄGE. | *AFTER-TONES.*

Allegro vivo. (♩=138.)

3.

A

mf

f

dim.

B

p *cresc.*

f

sf *dim.*

C

mf cresc.

f

cresc. *sf* *dim.*

*) **Frühere Lesart**
Former reading

PRALLTRILLER (SCHNELLER). | *TRANSIENT SHAKE.*

Allegro. (♩=88.)

4.

A

p dolce

Ped. ✻

B

ten.

Ped. ✻

8

cresc.

f

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

C

dim.

f

8

f

cresc.

Ped. ✻

8

ff

Ped. ✻ Ped. ✻

DOPPEL-PRALLTRILLER. | *DOUBLE TRANSIENT SHAKES.*

Allegretto vivace. (♩= 88.)

con leggierezza

5.

A

p dolce *scherzando*

cresc.

f *dim.*

B

p *f*

p *cresc.* *f*

p *cresc.* *dim.*

p *cresc.* *f*

SCHLEIFER. | *SLUR, or SLIDE.*

6.

Andante. (♪ = 92.)

A

dolce

Sempre legato il Basso.

cresc.

B

cresc.

f

dim.

pp

C

p marcato

cresc.

sf *sf*

f

D

p

mf

f

E

ff espress. *rf*

p dolce

F

pp

morendo *Adagio.*

DOPPELSCHLAG. | *TURN.*

Andante. (♪ = 100)

7.

A

p dolce e legato

cresc.

B

p

C

cresc.

f

D

f

dim.

p

Adagio.

8.

Allegro vivace. (♩.=80.)

A

B

C

dim.

D

cresc.

E

p dolce

pp legg.

rall.

a tempo

ff

ARPEGGIO. | *ARPEGGIO.*

9.

Andante cantabile. (♩= 66.)

A

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

cresc.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

B

Ped. * Ped. * Ped. *

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

dolce

ten.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

cresc.

f

Ped. * Ped. * Ped. *

p

dol.

pp

Ped. * Ped. * Ped. *

1.

smorz.

2.

calando

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

TRILLER.

Erste Vorübung zum Triller.

TRILLS (SHAKES).

First preparatory excercise for the shake.

Allegro moderato. (♩=120.)

10.

A

p staccato

B

legato

dim.

C

p staccato

cresc.

f

dim.

D

p legato

cresc.

f

sf

sf

ff

sf dim.

E

p

dim.

pp calmato

Zweite Vorübung zum Triller.

Second preparatory exercise for the shake.

Allegro. (♩ = 126.)

A

11.

p

cresc.

B

cresc.

f

KETTENTRILLER. | *CHAIN OF TRILLS.*

Allegro. (♩ = 138.)

12.

A

p *sempre legato*

cresc.

B

f

dim.

mf cresc.

f

Allegro commodo.(♩=88.)

13.

A

p

legato

cresc.

mf

f

dim.

B

p

cresc.

f

Triller mit Fingerwechsel. | *Trills with change of Fingers.*

Allegro. (♩.= 66.)

14.

C

p

cresc.

8

D

fp

cresc.

ff

Ped.

Allegro moderato. (♩ = 84.)

A

15.

legato sempre

p

cresc.

dim.

più f

fz

dim.

p dolce

B

fp

fp

fp

fp

cresc.

f

fz

più f

ff

Allegro commodo. (♩ = 84.)

16.

A

p

cresc.

f

dim.

B

sf

cresc.

sf

cresc.

sf

sf

f

cresc.

sf

1.

dim.

C

2.

f

sf

sf

cresc.

sf

ff

Doppeltriller in beiden Händen. *Double shakes in both hands.*

17.

Allegro. (♩ = 126.)

A

p

cresc.

cresc. *cresc.*

f

8

sf *mf* *sf*

8

sf *sf*

p *sf*

Ped. Ped.

sf *sf* *sf*

Ped. Ped. Ped.

ff *mf* *ff*

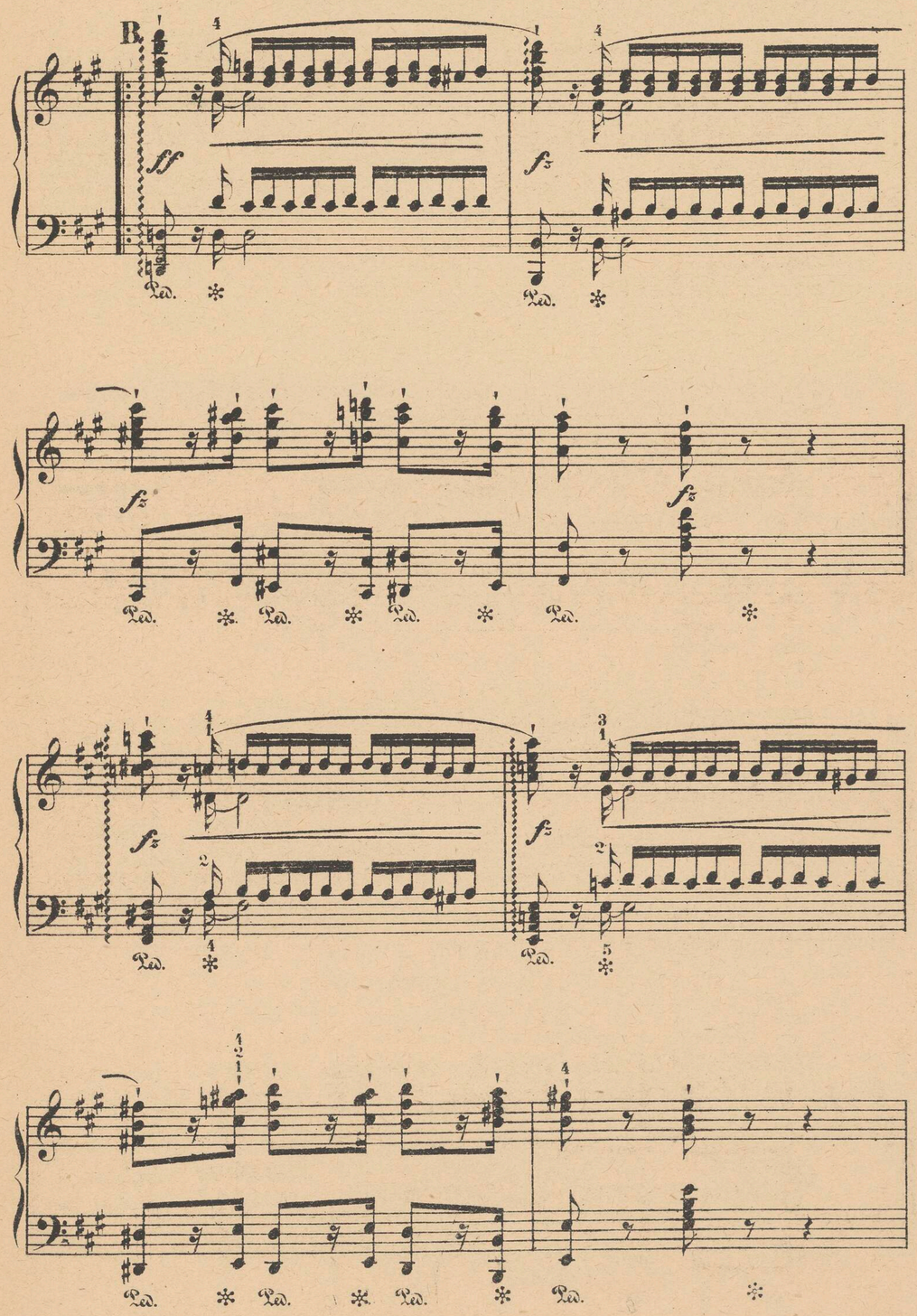
Ped. Ped.

DREIFACHE TRILLER. *TRIPLE SHAKES.*

18.

Allegro maestoso. (♩=112.)

C

p *cresc.*

f *sf* *sf* *sf*

f *sf* *sf* *sf*

sempre

D

ff *ff*

Ped. Ped.

fz *fz*

Ped. Ped.

fz *fz*

Ped. Ped.

ffz *fz*

Ped. Ped.

DOPPEL-UND DREIFACHE TRILLER.

vertheilt an beide Hände.

DOUBLE AND TRIPLE TRILLS

divided between both hands.

Presto. (♩= 92.)

19.

A

ff *p*

Die linke Hand über die rechte gestellt. *Put the left hand over the right.*

Ped. ✻

B

ff *p*

Ped. ✻

C

f *ff* *sf*

ff cresc. *sempre*

sempre ff e martellato

ff

85 – 1751/11
6201
80/57

Karola Czerny'ego

Studja

w wyborze i opracowaniu

HENRYKA GERMERA

Tom I.

Cz I. 50 małych etiud dla wyższego stopnia elementarnego.

Cz. II. 32 etiudy dla niższego stopnia średniego.

Tom II.

Cz. III. Szkoła biegłości dla stopnia średniego.

Cz. IV. Etiudy specjalne dla stopnia średniego.

a) Studja polirytmiezne.

b) Studja ornamentyki muzycznej.

Tom III.

Cz. V. Szkoła biegłości dla wyższego stopnia średniego.

Cz. VI. 36 Studjów oktawowych dla stopnia średniego i wyższego.

Tom IV.

Cz. VII. Szkoła le
st

Cz. VIII. Sztuk
st

Kopenhaga i Lipsk

WILHELM HANSEN,

WYDAWNICTWO MUZYCZNE

Londyn Novello Ewer & Co., Nowy York, Edw. Schuberth

Copyright 1888 by Edward Schuberth & Co.

Kristiania. Norsk Musik Forlag.

Copyright 1916 by H. W. Nicholl.